

Zahajovací výprava 7. 9. 2014

Pekelné vstávání. Právě tato myšlenka mi jako první probleskla hlavou při zazvonění budíku v pět hodin ráno. Po desetiminutovém přemlouvání sama sebe jsem se však zvedl a jal se příprav na výpravu. Věřím, že podobný průběh mělo vstávání většiny našich členů.

Na bývalém autobusovém nádraží na tržnici se nás sešel opravdu hojný počet vzhledem k tomu v jak nekřesťanskou hodinu byl sraz, celkem 17 účastníků – byli to: Šotouš, Prokop, Tadeáš, Jenda, Já, Matěj/Modročko, Snake, Brácha, Upír, Lipo, Kuba V. i pro nás doposud neznámý nováček Kuba, Lukáš (známý též jako Pan Pumpovnice), Kája, Matyáš, Adam a André. Spokojeni s těmito počty jsme vcelku civilizovaně naskákali do autobusu do Slatinic.

Ve Slatinicích jsme rychle vyšlapali počáteční kopeček a zahájili výpravu na tradičním místě a to jak jinak než oddílovým pokřikem. Následovalo krátké představování a ihned poté pochod k Borovicí. Cesta ubíhala díky svižnému tempu dosti rychle, jediným zpestřením byli malé ručně vyrobené vodní mlýnky na říčce, kolem které jsme šli většinu cesty. Větší zastávka byla až na rozcestí pod borovicí. A proč? Právě tady totiž začíná běh k borovicí, tradiční disciplína vyžadující velkou výdrž, sílu a hlavně odhodlání nedát si v půlce běhu šlofíka. Pokud mohu soudit, tak do toho všichni dali srdíčko, což je jen dobře.

Konečně jsme na místě. U borovice se hned pouštíme do hraní her – první z nich jsou banderovci, v našem oddíle velice oblíbená hra, v níž je cílem najít a zabít pomocí vyřčení jeho jména. Hra se lehce zvrhává poté, co obě strany začnou využívat převleků, vyměňování oblečení a vymyšlením podobných „pepovin“.

Pro starší je zde další prestižní disciplína – lezení na borovicí. Část osazenstva se zdráhá, včetně mě samotného, ale nakonec jsme donuceni/vyhecováni k absolvování i této obtížné aktivity. Mezitím však mají vlčata a mladší skauti jiný program – další seznamovací hry (jmenujme například hru Na upíra) a následně trojnožku, ke které se posléze připojuje mnoho dalších starších členů a z do té doby vcelku klidné kratochvíle se rázem stává řezačka, při které většina lidí prosazuje úskočné manévry ala Šotouš.

Nakonec se však vše uklidí a je čas na slavnostní oheň. Rychle vykopeme lahev se zprávou, jejíž pozici jsme na rozdíl od předchozího roku nezapomněli a zapalujeme to málo, co jsme v okolních lesích dokázali najít – díky přirozenému paličskému talentu nejmenovaných jedinců oheň se podaří oheň bez větších problémů zapálit. Právě zde probíhá jmenování rádců pro další školní rok – jedním z nich jsem já a druhým Tadeáš. Zároveň jsou přítomným vlčatům předány staronové vlčácké stezky, které budou jistě poctivě plnit. Probíhá zde vyhodnocení výpravových disciplín – první v běhu k borovicí jsem byl po velmi vyrovnaných výsledcích já a lezení na borovicí vyhrál Matěj se silnou konkurencí hned za zády. Podepisujeme se na zprávu, kterou vyzvedneme zase příští rok a ... metr od nás se postupně srocuje skupina dalšího skautského oddílu, který má na témže místě zahajovací výpravu. Abychom nepřekáželi, tak vyklízíme prostor a přesouváme se k dalším hrám dále po cestě.

Zde hrajeme v malé lesní rokli hru na pašeráky, nejedná se o nic složitého – Pašeráci se snaží přenést do svého doupěte co nejvíce papírků, které jsou však na druhé straně rokle. V tom jim brání Strážci, kteří je chytají a brání jim v získávání papírků. Po skončení této aktivity si plníme první body do stezek – vlčata se dozvídají mnoho zajímavých a důležitých věcí o životním prostředí a chování v přírodě.

Poté už jen vstáváme a dáváme se na cestu na autobus, který nás odveze zpátky domů. Rezerva nám dává dost času posbírat spoustu kaštanů, kterých si snad padesát odvezl Kuba domů, těžko říct, co s

nimi bude dělat. Také jsme na betonovém plácku zahráli hru na jelena, která byla dosti ztěžována neustálým odbíháním klíčových hráčů pro jablka rostoucí opodál.

Nakonec už jen hodnotíme a ukončujeme výpravu těsně před tím, než přijede autobus.

Myslím, že výprava se velice vydařila, počasí vyšlo úžasně a vše proběhlo podle plánů, což se málokdy povede. Věřím, že se uvidíme na nejbližší akci v podobně hojném počtu!

Pavel